

Vergaderjaar 2013–2014

32 201

Herziening van het Gemeenschappelijk Visserijbeleid

Nr. 70

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 18 maart 2014

Met de kwartaalrapportage houd ik u, naast de geannoteerde agenda voor en het verslag van de Landbouw- en Visserijraad (de Raad), periodiek op de hoogte van de ontwikkelingen in EU-verband ten aanzien van de hervorming van het Gemeenschappelijk Visserijbeleid (GVB). In deze kwartaalrapportage komen de implementatie van het Gemeenschappelijk Visserijbeleid (GVB) – onder andere de Uitvoeringsagenda Invoering Aanlandplicht, de implementatie van de Gemeenschappelijke Marktordening voor visserij- en aquacultuurproducten, de uitkomst van de triloog over het Europees Fonds voor Maritieme Zaken en Visserij (EFMZV) en de toezegging aan het lid Dijkers (PvdA) ten aanzien van controles en overtredingen in de pelagische visserijsector aan de orde.

1. Implementatie Basisverordening Gemeenschappelijk Visserijbeleid

Naar aanleiding van uw verzoek van 5 december 2013 informeer ik u op hoofdlijnen over de implementatie van het Gemeenschappelijk Visserijbeleid. De kaders van het nieuwe Gemeenschappelijk Visserijbeleid (GVB) zijn vastgelegd in de basisverordening die met ingang van 1 januari 2014 in werking is getreden. U bent in de kwartaalrapportage van 26 november 2013 (Kamerstuk 32 201, nr. 66) geïnformeerd over de doelstellingen en inhoud van de basisverordening. De verordening schetst op hoofdlijnen de regels voor het Gemeenschappelijk Visserijbeleid en bevat de kaders waarbinnen dit beleid verder in Europese regelgeving moeten worden uitgewerkt via de gewone wetgevingsprocedure, of door de Europese Commissie in een uitvoeringshandeling of gedelegeerde handeling. Bij deze uitwerking gaat het om maatregelen in het visserijbeheer die rechtstreeks in de lidstaten toepasselijk zijn. Zoals bijvoorbeeld de aanpassing van meerjarenplannen, de technische maatregelen en de nadere uitvoering van de aanlandplicht.

Uitvoeringsagenda Invoering Aanlandplicht

De impact van de aanlandplicht op de sector als geheel en op de bedrijfsvoering aan boord van individuele schepen is zeer groot. De invoering hiervan is dan ook een zware opgave voor alle betrokkenen.

Sinds eind 2013 heb ik samen met de visserijsector gewerkt aan de Uitvoeringsagenda Invoering Aanlandplicht. De kottersector en ik hebben met respect voor elkaars standpunten een modus gevonden voor verdere samenwerking en uitwerking. De Nederlandse overheid en de sector (zowel de kottersector als de reders) willen gezamenlijk het voortouw nemen in Europa bij het uitwerken van de aanlandplicht om op die manier proactief de onderhandelingen te voeren over de verschillende uitvoeringsbepalingen in de Landbouw- en Visserijraad (de Raad) en Raads werkgroepen, de Scheveningengroep en de verschillende Regionale Adviescommissies. Samen met de sector streef ik naar zoveel mogelijk rek en ruimte in de uitvoeringsbepalingen om zo te komen tot een werkbare en handhaafbare aanlandplicht, waarbij de doelstelling van de aanlandplicht – het tegengaan van verspilling – overeind blijft staan. De uitvoeringsagenda Invoering Aanlandplicht is als bijlage bijgevoegd bij deze brief¹. Via de kwartaalrapportages wordt de Tweede Kamer geïnformeerd over de voortgang van de actiepunten uit de uitvoeringsagenda.

Gelet op het belang van een effectieve invoering van de aanlandplicht, is eind 2013 de regeling Collectieve Actie in de Visketen opengesteld. Ondernemers en organisaties in de visketen werden uitgenodigd pilotstudies en projectplannen in te dienen waarmee kennis en ervaring wordt opgedaan met de aanlandplicht. Voor de regeling heb ik in 2013 € 3 mln. uit het Europees Visserijfonds beschikbaar gesteld. De inhoudelijke beoordeling van de ingediende projecten vindt momenteel plaats. Gelet op de omvang en de goede kwaliteit van de projecten heb ik het advies van de beoordelingscommissie overgenomen om een eerder door mij toegezegd bedrag van € 1,5 mln. aanvullend voor de ingediende projecten beschikbaar te stellen. Voor projecten rondom de invoering van de aanlandplicht komt daarmee voor de vissector een totaalbedrag van € 4,5 mln. beschikbaar. Nog voor het einde van de maand maart zullen de gehonoreerde projecten bekend worden gemaakt.

De aanlandplicht wordt in discardplannen per tuigcategorie nader uitgewerkt. Het gaat daarbij bijvoorbeeld om de wetenschappelijke onderbouwing om gebruik te kunnen maken van de *de minimis* maatregel en de uitzondering voor soorten met een hoge overleving. Deze discardplannen worden regionaal voorbereid en het internationaal overleg binnen de regionale groepen van lidstaten en de RAC's daarover is reeds gestart. Met deze werkzaamheden is een start gemaakt met het regionaliseringmodel, zoals opgenomen in het nieuwe GVB.

Regionalisering

De afspraken in het nieuwe GVB over regionalisering komen erop neer dat lidstaten in een regio gezamenlijke aanbevelingen bij de Europese Commissie kunnen indienen, die vervolgens in Europese regelgeving vastgelegd kunnen worden.

Eind vorig jaar zijn in diverse regio's (Oostzee, Noordzee, Noordwestelijke wateren) afspraken gemaakt over de vormgeving van regionale samenwerking. Voor de Noordzee is het regionaal samenwerkingmodel, genoemd naar de op Nederlands initiatief in 2004 opgerichte Schevenin-

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer

gengroep, vastgelegd in een Memorandum of Understanding (MoU). Het MoU beschrijft de principes en werkmethoden voor de regionale aanpak rond de Noordzee. Het is geen juridisch bindend instrument. Het voorzitterschap roteert per kalenderjaar. Besluitvorming geschiedt op basis van consensus. Er zijn daarbij afspraken gemaakt over samenwerking met de relevante regionale adviesraden (RAC's). Elke vier jaar zal het MoU geëvalueerd worden. Voor regionale samenwerking in de Noordwestelijke wateren waarin Nederland ook participeert, zijn soortgelijke afspraken in een MoU vastgelegd.

Beschermde gebieden

De werkingssfeer van milieubeschermdende maatregelen in het kader van de Vogel- en Habitatrichtlijn en de Kaderrichtlijn Mariene Strategie is beperkt tot beschermde gebieden (Natura 2000 en KRM-gebieden). Lidstaten kunnen in regionaal kader – en op basis van de overeengekomen procedures voor regionalisering – aanbevelingen opstellen over de noodzakelijke beschermingsmaatregelen. De Europese Commissie kan deze aanbevelingen op basis van een gedelegeerde handeling vaststellen. Bij afwezigheid van een regionale aanbeveling kan de Europese Commissie aan de Raad en het Europees Parlement (EP) een voorstel voorleggen. In geval van urgentie kan de Europese Commissie noodmaatregelen met een looptijd van één jaar vaststellen met een verlengingsmogelijkheid van maximaal één jaar

Extern beleid

Ten aanzien van het externe EU-visserijbeleid bevat de basisverordening de doelstellingen, uitgangspunten en principes die leidend zijn voor de EU inzet bij het afsluiten van partnerschapovereenkomsten en in internationale visserijbeheer organisaties. Nederland zal toezien op het nakomen van deze afspraken in de basisverordening. Een specifieke nationale implementatie voor deze afspraken is niet nodig. Dit geldt eveneens voor het hoofdstuk vlootcapaciteit. De bestaande nationale aanpak voldoet aan de regels uit de basisverordening, met dien verstande dat in de hervorming is overeengekomen dat de jaarlijkse rapportage vlootsegmenten moet identificeren met een structurele overcapaciteit en, daar waar nodig, een actieplan met reductiedoelstellingen en -instrumenten aan de Europese Commissie moet voorleggen.

Herziening Datacollectieverordening

De wetenschappelijke basis voor het visserijbeheer is geregeld in de Datacollectieverordening die tot 2016 ongewijzigd is verlengd. De herziening van deze verordening is uitgesteld vanwege de vertraging in besluitvorming over de Basisverordening en het EFMZV.

Herziening Technische Maatregelenverordening

De Technische Maatregelenverordening bevat gedetailleerde regelgeving over waar, wanneer en hoe vissers mogen vissen. De verordening is aan een herziening toe. De Europese Commissie is voornemens om nog dit jaar met een voorstel te komen voor een nieuwe verordening. De herziening richt zich op de volgende aspecten; regionalisering, vereenvoudiging, meer verantwoordelijkheid bij het bedrijfsleven, beperking en vermindering van ongewenste bijvangsten, en beperking impact op ecosystemen door vistuigen. In februari is de Europese Commissie gestart met een publieke consultatie. Ik ga ervan uit dat de Nederlandse visserijsector, de NGO's en alle andere belangstellende partijen gebruik zullen maken van deze mogelijkheid.

Aquacultuur

Ten aanzien van de aquacultuur heeft de Europese Commissie niet-bindende strategische richtsnoeren voor de ontwikkeling van duurzame aquacultuur opgesteld. Lidstaten moeten meerjarige nationale strategische plannen voor de ontwikkeling van aquacultuur activiteiten opstellen. In Nederland is het strategisch plan, dat onderdeel gaat vormen van het Operationeel Programma van het EFMZV, in een afrondend stadium.

Overige

Een aantal onderdelen van het GVB wordt vrijwel ongewijzigd voortgezet. Het gaat hier om het behoud van de relatieve stabiliteit, de handhaving van de 12-mijlszone (met beperkte toegang voor andere lidstaten), de mogelijkheid voor de Europese Commissie en de lidstaten om autonoom noodmaatregelen te nemen, alsmede de mogelijkheid voor de lidstaten binnen de 12-mijlszone beheermaatregelen te nemen die ook van toepassing zijn op vaartuigen van andere lidstaten dan wel beheermaatregelen te nemen enkel voor de eigen gevlagde vaartuigen. De voor de uitvoering van deze onderdelen van het GVB noodzakelijke maatregelen zijn sinds 1 januari jl. opgenomen in de Uitvoeringsregeling zeevisserij. Het voornemen een speciale expertgroep bestaande uit vertegenwoordigers van lidstaten en Europese Commissie op te richten om toe te zien op de implementatie en naleving van de verplichtingen in het GVB controlesysteem, kan pas worden geconcretiseerd na operationalisering van het EFMZV.

2. Implementatie Gemeenschappelijke Marktordening (GMO)

De Gemeenschappelijke Markt Ordening voor visserij- en aquacultuurproducten (GMO) is eveneens op 1 januari 2014 in werking getreden. Uitzondering hierop zijn de regels voor consumenteninformatie (etikettering), die op 13 december 2014 in werking treden.

De rol van producentenorganisaties (PO's) wordt versterkt via ruimere doelstellingen. Naast de op de markt gerichte doelstellingen, zoals verbetering van de voorwaarden waaronder producten op de markt gebracht worden, verbetering van winstgevendheid van ondernemers en stabilisering van de markten, kunnen de PO's zich ook richten op bevordering van duurzame visserijactiviteiten. In dat kader kunnen zij bovendien een rol spelen bij de reductie en het gebruik van ongewenste bijvangsten.

PO's moeten jaarlijks een productie- en afzetprogramma opstellen waarin beschreven wordt hoe ze hun doelen willen bereiken en hoe ze hun leden aan die afspraken binden. De procedures rond erkenning van de PO's, het indienen en goedkeuren van de productie- en afzetplannen, de drempelwaarden voor vergoeding van tijdelijke opslag en de regels voor verbindend verklaren zijn opgenomen in twee uitvoeringsverordeningen die vanaf 1 januari 2014 van kracht zijn. Bestaande PO's zullen hun statuten en huishoudelijk reglement moeten aanpassen om aan de erkenningsvoorwaarden te kunnen (blijven) voldoen. De GMO bevat hiervoor geen formele overgangstermijn, maar er wordt naar gestreefd dit in het eerste kwartaal van 2014 af te ronden.

Het productie- en afzetplan moet jaarlijks tenminste acht weken voor het verstrijken van het lopende programma aan de bevoegde autoriteiten in de lidstaat voorgelegd worden met het oog op goedkeuring voor aanvang van het jaar. De Europese Commissie heeft richtsnoeren opgesteld voor het schrijven en beoordelen van de plannen. Voor het jaar 2014 geeft de

uitvoeringsverordening hierop een uitzondering. Het productie- en afzetprogramma moet uiterlijk eind februari 2014 ter goedkeuring worden voorgelegd, waarna het binnen zes weken moet zijn beoordeeld. Nieuwe PO's moeten het programma binnen acht weken na hun erkenning inleveren, waarna het binnen een termijn van zes weken wordt getoetst.

De mate van marktondersteuning wordt verlaagd: de vergoeding voor doordraai wordt bij inwerkingtreding stopgezet en die voor tijdelijke opslag wordt, zoals is vastgelegd in het ontwerp EFMZV, in 5 jaar gelijkmatig afgebouwd. De opslagsteun wordt in het kader van het EFMZV 100% communautair gefinancierd. Voor de periode 2014–2020 is daarvoor voor de hele EU € 45 mln. beschikbaar. Om producentenorganisaties in 2014 gebruik te kunnen laten maken van het systeem voor tijdelijke opslag moeten de lidstaten voor 1 januari 2014 de drempelprijzen voor opslagsteun vaststellen en publiceren. Dit is gebeurd door middel van een wijziging van de Uitvoeringsregeling zeevisserij die eind december is gepubliceerd in de Staatscourant.

De bestaande handelsnormen zijn in de GMO ongewijzigd overgenomen. De Europese Commissie bestudeert nog een gezamenlijk verzoek van Duitsland en Nederland om de handelsnorm voor garnalen iets aan te passen. Het verzoek houdt een vereenvoudiging in door de klasse 2 (pantserbreedte van 6,5 mm en meer) te verwijderen, zodat alleen klasse 1 resteert (van 6,8 mm en meer).

De GMO is afgestemd met de algemene Europese wetgeving over de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten die eveneens op 13 december 2014 in werking zal treden. Voor consumenten komt op het etiket meer gedetailleerde informatie over herkomst en vangst- of productiewijze. Bij de productinformatie is vermelding van minimale houdbaarheidsdatum verplicht en vermelding van vangstdatum facultatief. Verder is overeengekomen dat informatie over het gebruikte vistuig en een meer gedetailleerde indicatie van het vangstgebied verplicht wordt. De Europese Commissie zal vóór 2015 een haalbaarheidsstudie uitvoeren naar opties voor Eco-labelling. Daarbij wordt ook ingegaan op het vaststellen van minimumeisen waaraan eco-labels moeten voldoen.

3. Hoofdpunten akkoord Europees Fonds voor Maritieme Zaken en Visserij

Op 24 januari 2014 hebben de Raad, het EP en de Europese Commissie in triloog een politiek akkoord bereikt over de verordening voor het EFMZV. Het bereikte akkoord betekent dat lidstaten voor de jaren 2014–2020 via het EFMZV uitgaven kunnen doen voor de verdere verduurzaming en versterking van de concurrentiekracht van de visserij en aquacultuur. Voor het EFMZV is voor de periode 2014–2020 voor 28 lidstaten een bedrag van € 6,4 mld. gereserveerd. De omvang van de voor Nederland beschikbare financiële enveloppe is nog niet bekend. De nationale enveloppen maakt de Europese Commissie bekend zodra de verordening formeel is vastgesteld. Aan het voor Nederland beschikbare bedrag zal de nationale cofinanciering worden toegevoegd. Als hoofdregel voor deze cofinanciering geldt in het EFMZV de verhouding 75% EU: 25% nationale bijdrage.

Anders dan in het huidige Europees Visserij Fonds (EVF) zijn in het EFMZV meerdere fondsen samengevoegd, waaronder die voor datacollectie en controle. In de triloog is lang gesproken over de verdeling van de middelen over de aparte uitgavencategorieën van het fonds.

In het bereikte politieke akkoord is de navolgende verdeling overeengekomen:

- Visserij, aquacultuur en visserijgebieden (voorheen EVF)	€ 4.341 mln.
- Controle	€ 580 mln.
- Datacollectie	€ 520 mln.
- Ultraperifere gebieden	€ 192 mln.
- Publieke opslag	€ 45 mln.
- Geïntegreerd maritiem beleid	€ 71 mln.
- Budget Europese Commissie	€ 647 mln.

Belangrijkste conclusie van deze overeengekomen verdeling is dat er ten opzichte van de algemene oriëntatie, waarover de Raad in juli 2013 een akkoord bereikte, de middelen voor controle en datacollectie zijn verhoogd met respectievelijk € 100 mln. (20%) en € 175 mln. (50%). Deze ophoging komt in hoofdzaak ten laste van de eigen uitgaven van de Europese Commissie, die dalen met € 223 mln. (30%) en een daling van de uitgaven voor visserij, aquacultuur en visserijgebieden met € 44 mln. (1%).

Inhoud op hoofdlijnen

- De Raad en het EP hebben een akkoord bereikt over een breed pakket maatregelen dat lidstaten kunnen inzetten om de visserij, aquacultuur en visserijgebieden te verduurzamen en economisch te versterken. Het gaat dan ondermeer om steunmogelijkheden voor innovatie- en investeringsprojecten, om projecten die gericht zijn op samenwerking tussen ondernemers in de visketen, om partnerschappen van wetenschappers en vissers en bijvoorbeeld maatregelen voor de visserij in het kader van het natuurbeleid, zoals Natura 2000. Bij deze maatregelen in het EFMZV wordt een groot accent gelegd op de aanstaande invoering van de aanlandplicht. Over deze meer algemene vormen van EFMZV-steun bestaan geen wezenlijke verschillen van inzicht tussen de Raad, het EP en de Europese Commissie.
- Dat geldt ook de voorwaarden waaronder de komende zeven jaar EFMZV-middelen kunnen worden ingezet voor verwerking, afzet, visserijgebieden, datacollectie en controle. Raad en EP zijn wat deze maatregelen dicht bij de oorspronkelijke voorstellen van de Europese Commissie en ook de huidige praktijk gebleven.
- Een laatste belangrijk thema waarover Raad en EP relatief snel tot een akkoord zijn gekomen betreft het stellen van voorwaarden aan de begunstigden. Anders dan onder het huidige EVF zal in geval van overtreding of niet-naleving van het Gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB), een begunstigde niet-ontvankelijk zijn voor EFMZV-steun. In geval reeds een subsidie is toegekend en overtredingen van het GVB worden vastgesteld, is het aan de lidstaat passende financiële correcties toe te passen. Deze verplichting geldt tot vijf jaar na vaststelling van de subsidie. Ook in geval, naar oordeel van de Europese Commissie, lidstaten GVB-voorschriften niet naleven, kan de Europese Commissie besluiten tot het schrappen van betalingen aan een lidstaat.
- Anders dan bij bovengenoemde punten heeft de politieke discussie in de trilogie zich vooral toegespitst op maatregelen die de Europese Commissie niet in haar voorstel had opgenomen maar zowel door een meerderheid van de Raad en het EP in het voorstel zijn opgenomen. Het gaat om steun voor sanering, stillegging van vaartuigen en steun voor motoren. Op basis van het bereikte akkoord wordt het mogelijk dat lidstaten, onder voorwaarden, steun voor deze maatregelen beschikbaar stellen. Wel is overeengekomen dat de uitgaven voor deze maatregelen gemaximeerd zijn tot 20% van de nationale enveloppe van een lidstaat. Twee andere relevante voorwaarden zijn dat saneringssteun tot uiterlijk december 2017 kan worden verleend en dat bij steuntoekenning voor motoren de eis geldt dat het vermogen van

de nieuwe motor voor vaartuigen van 12 tot 18 meter met 20% en voor vaartuigen van 18 – 24 meter met 30% moet worden gereduceerd. Voor vaartuigen onder de 12 meter geldt geen reductie. Vaartuigen boven 24 meter zijn uitgesloten van motorensteun.

Groot- en kleinschalige vloot

In de onderhandelingen over het EFMZV is het onderscheid tussen de groot- en kleinschalige vloot een belangrijk punt van discussie geweest. De Europese Commissie, het EP alsook een meerderheid van de Raad hechten belang aan de bevoordeling van de kleinschalige vloot. Ik heb mij altijd verzet tegen de toepassing van het onderscheid. Deze opstelling is succesvol gebleken bij de toepassing van de allocatiecriteria op basis waarvan lidstaten de nationale financiële enveloppe voor het EFMZV wordt toegekend. Tijdens de Raad in juli 2013 heb ik voorkomen dat Nederland, hoewel het een vloot van relatief grotere vaartuigen kent, niet wordt gekort op zijn aandeel in de toedeling van EFMZV-middelen over de lidstaten. Zie ook mijn brief van 15 juli 2013 (Kamerstuk 21501–32, nr. 725)

Bij twee andere EFMZV-maatregelen is het onderscheid groot-kleinschalig eveneens nadrukkelijk aan de orde geweest. Het eerste betreft de hierboven aangehaalde reductie van het motorenvermogen in geval steun wordt verleend voor nieuwe motoren. Schepen onder de 12 meter zijn van de reductie vrijgesteld.

Het tweede geval betreft de mogelijkheid van steun aan jonge vissers in het kader van de eerste ingebruikname van een vaartuig. Het EP was er voorstander van deze steun te beperken tot de kleinschalige vloot, de Raad had in meerderheid besloten tot een grens van 24 meter. Als compromis heeft op tafel gelegen jonge vissers met vaartuigen tot 24 meter te steunen, tenzij deze gesleept vistuig, zoals de boomkor, gebruiken. Nederland en enkele andere lidstaten hebben zich hier met succes tegen verzet. In de het politieke akkoord is nu bepaald dat jonge vissers met een vaartuig tot 24 meter in aanmerking komen voor steun.

Vervolgproces

In het Operationele Programma voor het EFMZV, dat door Nederland na de formele vaststelling van de verordening moet worden opgesteld, zullen op nationaal niveau keuzes worden gemaakt via welke maatregelen de beste bijdrage kan worden geleverd aan de opgaven voor verduurzaming en economische versterking van de visketen. Ik zal uw Kamer eind maart op hoofdlijnen over deze keuzes informeren.

Het indienen bij de Europese Commissie van het Operationeel Programma moet plaatsvinden binnen drie maanden na de formele vaststellingen van de EFMZV-verordening. In geval het nu bereikte politieke akkoord door de Raad en het plenaire EP wordt overgenomen, kan die indiening nog voor de zomer plaatsvinden. Na indiening heeft de Europese Commissie maximaal zes maanden om het Operationeel Programma goed te keuren. Vanaf dat moment kan het EFMZV in Nederland worden benut. Momenteel wordt onderzocht of binnen de staatssteunkaders voor bepaalde onderdelen voorfinanciering mogelijk is. Overigens zullen in 2014 vanuit het EVF ook nog projecten worden gefinancierd.

4. Verlening pulsvergunningen

Op 17 februari jl. heb ik uw Kamer geïnformeerd over mijn voornemen om 42 extra pulsvergunningen te verlenen (Kamerstuk 32 201, nr. 69). Ik zal dit doen in het kader van een proefproject op basis van artikel 14 van de Basisverordening (EU verordening 1380/2013). Dit project richt zich op het

selectievere pulstuig en de manier waarop de invoering van dit vistuig de invoering van de aanlandplicht kan faciliteren. Het plan voor dit proefproject heb ik op 14 maart overhandigd aan Eurocommissaris Damanaki.

Aan het proefproject zit een uitgebreid monitoring- en onderzoekprogramma gekoppeld. In dit programma worden de nog overgebleven kennislacunes rondom de puls ingevuld. Dit is van belang om op een verantwoorde manier en met steun van andere lidstaten, de Europese instanties en andere stakeholders het pulstuig algemeen toegelaten te krijgen.

Alle vissers die een pulsvergunning ontvangen dienen hun medewerking te verlenen aan dit programma. De vergunning wordt afgegeven voor de Noordzee (met 55°NB als noordgrens) en voor de duur van de pilot, die in ieder geval 5 jaar zal omvatten. Ook zal in het proefproject veel aandacht zijn voor de controle en handhaving van het pulstuig. Dit is een belangrijke voorwaarde van de Europese Commissie voor de verdere uitrol van de pulsvisserij.

Deze week zal ik alle vissers die op de wachtlijst staan per brief aangeven dat zij in aanmerking komen voor een vergunning. Het betreft een niet-overdraagbare vergunning. Zij hebben dan nog 6 maanden de tijd om ook daadwerkelijk te starten met de pulsvisserij.

5. Controles en overtredingen pelagische sector

In het AO Visserij van 28 november jl. (Kamerstuk 29 664, nr. 114) heb ik toegezegd u te informeren over het aantal controles en overtredingen van de Nederlandse pelagische vloot.

In het kader van het specifieke inspectie- en controleprogramma voor de pelagische visserij in de westelijke wateren van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan zijn in 2013 16 inspecties op Nederlands gevlagde pelagische vaartuigen uitgevoerd. Bij één inspectie zijn overtredingen geconstateerd. In 2012 ging het om 13 inspecties waarbij geen enkele overtreding is geconstateerd. In zowel 2012 als 2013 zijn door de Mauritaanse overheid geen boetes opgelegd aan Nederlandse vaartuigen die daar vissen, over het aantal Mauritaanse controles is geen informatie beschikbaar. Uit inspectiegegevens van de Noorse autoriteiten blijkt dat in de periode 2012/2013 vier Nederlandse pelagische vaartuigen zijn gecontroleerd in de Noorse wateren. Bij twee inspecties is een overtreding geconstateerd. Dit ging eenmaal om een voorziening aan boord die het eenvoudiger maakt om ongewenste bijvangst overboord te gooien (schriftelijke waarschuwing). Bij de tweede overtreding was er sprake van dat niet alle berichten uit het elektronisch logboek waren verzonden. Hiervan is proces verbaal opgemaakt.

Daarnaast zijn er in 2012 104 aanlandingen geweest van Nederlands gevlagde pelagische vaartuigen in Nederlandse havens. Bij deze aanlandingen hebben 13 volledige inspecties plaatsgehad; daarbij zijn geen overtredingen zijn geconstateerd.

In 2013 zijn er tot en met november 69 aanlandingen geweest waarvan er 11 volledig zijn geïnspecteerd. Hierbij is één overtreding vastgesteld en daarvoor is een schriftelijke waarschuwing gegeven. In het algemeen is bijna altijd een inspecteur van de NVWA bij aanlandingen van de pelagische vloot aanwezig. Er wordt dan een globale check gedaan van het ruim en het logboek, dit wordt echter niet geregistreerd als een controle.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
S.A.M. Dijkema